

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010119
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4614010119.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému T. A., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného T. A. (ďalej len „obžalovaný“) proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15.10.2014, sp.zn. 1T/45/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20.11.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť obžalovaného T. A. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením predloženým krajskému súdu dňa 19.11.2014, súd I. stupňa podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného T. A. (ďalej len „obžalovaný“) o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že dôvody väzby, pre ktoré bol vzatý do väzby sa žiadnym významných spôsobom nezmenili. Naďalej z doteraz zistených skutočností a obsahu zadovážených dôkazov vyplýva, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/ s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a naďalej trvá dôvodné podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný T. A., čo vyplýva z doposiaľ zisteného dokazovania na hlavnom pojednávaní, najmä z výsluchov svedkov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol viackrát súdne trestaný a aktuálnej trestnej činnosti sa mal dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že je užívateľom omamných látok, existuje dôvodná obava, že v prípade prepustenia na slobodu, si bude zadovážovať omamné a psychotropné látky tak za účelom ich konzumácie ako i poskytovania iným osobám. Taktiež súd I. stupňa konštatuje, že jeho prejavená snaha liečiť sa z drogovej závislosti, sa súdu javí ako formálna, vzhľadom na predchádzajúcu trestnú činnosť.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť obžalovaný, ktorú písomne do dňa konania neverejného zasadnutia neodôvodnil.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/,b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd I. stupňa postupoval správne, v súlade s ustanovením § 79 odsek 3 Trestného poriadku. Zároveň postupom súdu I. stupňa bolo zachované ustanovenie § 72 odsek 2 Trestného poriadku, keď pred rozhodnutím o väzbe bol obžalovaný vypočutý; o čase a mieste výsluchu bol vhodným spôsobom upovedomený prokurátor, obžalovaný a jeho obhajca a bolo im umožnené položiť obžalovanému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe.

Krajský súd, pri preskúvaní dôvodov žiadosti o prepustenie z väzby obžalovaného a tým preskúvaním existencie formálnych a materiálnych dôvodov väzby u obžalovaného dospel k záveru, že okrem formálnych dôvodov, u obžalovaného existujú aj materiálne podmienky väzby a to tak existencia skutkových okolností ako aj konkrétnych skutočností odôvodňujúcich konkrétny dôvod väzby (v danom prípade podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku) tak, ako na to už poukázal krajský súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, ktorými zamietal sťažnosti obžalovaného proti rozhodnutiam súdu I. stupňa o jeho žiadostiach o prepustenie z väzby naposledy vo svojom uznesení zo dňa 17.06.2014, sp. zn. 4Tos/66/2014. Pokiaľ ide o materiálne podmienky existencie väzby u obžalovaného popísané v citovaných uzneseniach krajského súdu, k týmto krajský súd dopĺňa, že obžalovaný bol síce neprávoplatne uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a to rozsudkom vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 29.10.2014 a nemožno konštatovať, že za daného stavu konania, samozrejme bez preskúmania dôvodnosti odvolania, bez vyhodnotenia vykonaného dokazovania súdom I. stupňa, dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku obžalovaným bola spochybnená, ba naopak, bola zvýraznená vyhlásením citovaného rozsudku. Okrem daného krajský súd pri zistení konkrétnych skutočností odôvodňujúcich existenciu dôvodu väzby u obžalovaného zotrváva na svojom závere vyjadrenom v ostatných svojich uzneseniach, že u obžalovaného sú dané konkrétne skutočnosti odôvodňujúce u tohto dôvodu väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, opätovne v tejto súvislosti zdôrazňuje mieru závažnosti skutku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, a predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaný mal skutok spáchať v skúšobnej dobe podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom krajský súd v tejto súvislosti poukazuje aj na predchádzajúcu trestnú činnosť obžalovaného, aj keď okrem posledného odsúdenia sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Tieto konkrétne skutočnosti u obžalovaného odôvodňujú existenciu dôvodnej obavy, že by obžalovaný mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, pre ktorú je v súčasnosti trestne stíhaný.

Nadriadený súd vyššie uvedeným postupom taktiež dospel k záveru, že súd I. stupňa správne zistil, že u obžalovaného sú dané dôvody väzby uvedené v § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, pretože u obžalovaného naďalej existujú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že v prípade prepustenia na slobodu by konal spôsobom, ako to predpokladá vyššie uvedené ustanovenie Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o nahradenie účelu väzby u obžalovaného niektorým z inštitútov na jej nahradenie, konkrétne uvedených v ustanovení § 80 odsek 1 písmeno a/ a písmeno c/ Trestného poriadku, krajský súd poukazuje, že v prípade obžalovaného ide o stíhanie pre obzvlášť závažný zločin, a v tomto prípade možno nahradiť účel väzby iba v prípade existencie výnimočných okolností prípadu, ktoré ani krajský súd v prípade obžalovaného nezistil, pretože to neodôvodňuje ani osoba obžalovaného a ani okolnosti prípadu tak ako na to poukázal krajský súd vo svojom ostatnom uznesení.

Taktiež krajský súd poukazuje na to, že vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku, pozbavenie osobnej slobody obžalovaného nie je neprimeraným opatrením k povahe stíhaného trestného činu a trestu, ktorý by v prípade uznania viny mohol byť uložený.

Krajský súd navyše poukazuje pri väzbe obžalovaného na dodržanie zásady zdržanlivosti a proporcionality, keďže obžalovaný sa vo väzbe nachádza od 14.01.2014 a trest, ktorý mu môže byť uložený za skutok, za ktorý bol súdom I. stupňa uznaný vinným, je v sadzbe 10 až 15 rokov. Krajský súd poukazuje na to, že súd I. stupňa a v predchádzajúcom štádiu konania aj orgány činné v trestnom

konaní vo veci konajú bez zbytočných prieťahov a vo veci sa postupuje s osobitnou starostlivosťou a urýchlene tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 odsek 6 Trestného poriadku a toho času nie je dôvod na konštatovanie, že pozbavenie osobnej slobody obžalovaného je neprimeraným opatrením k povahe stíhaného trestného činu a trestu, ktorý by v prípade uznania viny mohol byť obžalovanému uložený.

So zreteľom na uvedené krajský súd považoval rozhodnutie súdu I. stupňa za vecne správne a zákonné, a preto sťažnosť obžalovaného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.